

Sizif

Kotrljali smo kamen
preko Hadovih novih sandala
svako krcanje njegovih besmrtnih prstiju
kao da nam je slalo tihu zahvalu.

Napokon smo nešto osjetili,
a nismo se ni pošteno zakotrljali
možda je poredak samo prašina
koju duše pretvaraju u tepih.

Sva je tkanina tako prozirna
kad iz nje izmigolje pauči apsurdna
pa iskroje niti tanje od živaca,
ali deblje od pukoga smisla.

Bog je odavno umro,
no Sveto Trojstvo nije.
Kada ubijete i čovjeka i duha u meni,
tada me možete zvati smrtnikom.

Camus je uklesao stranca u kamen,
a Sizif ga pomaknuo do granica poznatog,
ja sam rascijepao još jednu misao
i poslao je na reciklažni pakao.

Pobuna više nije pomirba
niti bitka pesimističnog heroja
samo pojam koji valja izlučiti
iz jednog pišljivog bezvremenskog djela.

Smisao više nisam ja
sada ga moram osloviti s Vi
jer samo oni nedovoljno bliski,
moraju glumiti međusobno poštovanje.

Tin Fresl